

M.Gudz, P.Gudz

PRIORITY DIRECTIONS OF PROVIDING OF COMPETITIVENESS OF UNIVERSITY ARE IN THE CONDITIONS OF ECONOMY OF KNOWLEDGE

In the conditions of ECONOMY of KNOWLEDGE are Certain role of universities in the economy of knowledge and sign of modern university. Direct dependence of development of economy of knowledge and index of global competitiveness of countries of the *бывшого* USSR is set. Directions of increase of competitiveness of home universities are reasonable: becoming of management of education on the basis of combination of public policy in an educational sphere and autonomy of universities; development of infrastructure of university campos is on the basis of project approach; transformation method and methodologies of studies.

Keywords: economy of knowledge, university, competitiveness, innovations, infrastructure, management of education, methodology, technology of education.

УДК 378.14:51

Дяченко О.Ф.

ШЛЯХИ ПОКРАЩЕННЯ ПІДГОТОВКИ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНИХ ФАХІВЦІВ ІЗ СИСТЕМНОГО АНАЛІЗУ

У тезах проаналізовано кваліфікаційні характеристики бакалаврів із системного аналізу, які користуються попитом на ринку праці фахівців з інформаційних технологій з метою нівелювання прогалів у знаннях для покращення їх конкурентоспроможності.

Ключові слова: фахівці із системного аналізу, зміст навчання, конкурентоспроможність.

Сучасна нестабільна соціально економічна ситуація в Україні, зростання безробіття і формування ринку праці, різка переорієнтація з одних провідних напрямів професійної діяльності на інші вимагають покращення підготовки професійно компетентних, мобільних і конкурентоспроможних фахівців, здатних в короткий час оволодіти новими знаннями, уміннями та навичками, а також переорієнтувати свою діяльність.

Якість освіти України відстає від вимог інформатизації суспільства, а система підготовки фахівців з інформаційних технологій потребує невідкладної модернізації. Для забезпечення конкурентоспроможності українських фахівців з інформаційних технологій та зокрема із системного аналізу на ринках праці країн Європи наведемо короткий огляд попиту на зазначених фахівців та ІТ-технології.

Великою популярністю у західно-європейських країнах користуються економісти-інформатики, менеджери з мобільного маркетингу, проект-менеджери, фахівці соціальних мереж та сфери телекомунікацій, проект-менеджери. Найбільш популярними ІТ-технологіями є SQL, HTML5, C, C++, Java, SalesForce.com, ASP.

У рамках співпраці з Європейським Союзом Україна приєдналася до програми «Горизонт 2020». Завдяки цьому українські науковці мають можливість брати участь у міжнародних проектах та проводити наукові дослідження разом з колегами з країн ЄС. 13 жовтня 2015 р. було затверджено Робочу програму на 2016 –2017 рр. за програмою «Горизонт 2020». Згідно програми, найбільш актуальними у галузі ІКТ для Європейської комісії є два основні напрями розвитку «Майбутній Інтернет» та «Контент» [1, с. 7] (рис. 1)

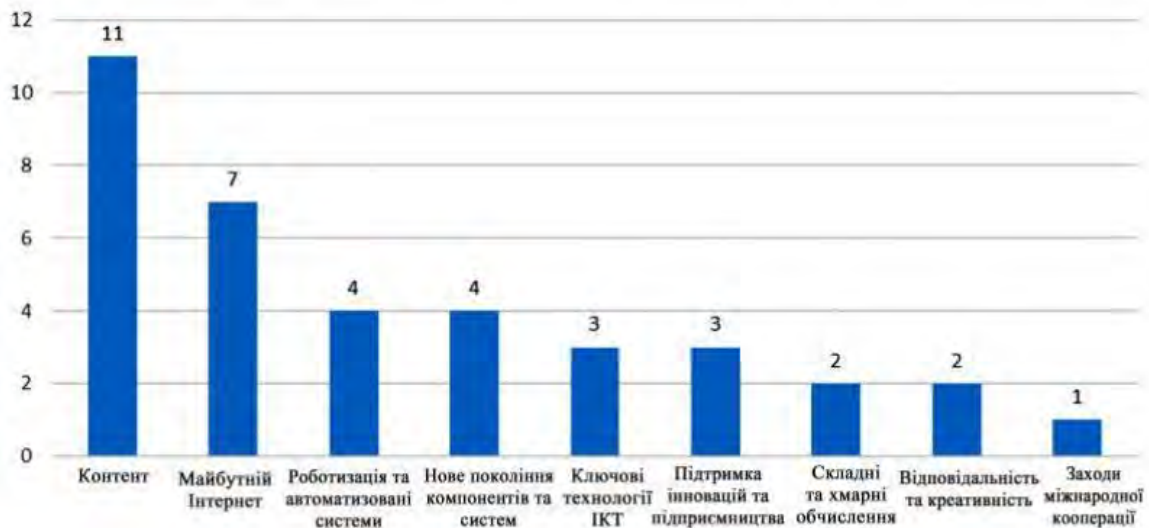

Рис. 1. Ранжування напрямів досліджень за кількістю тем в напрямі, одиниць

Наведемо узагальнені кваліфікаційні вимоги до фахівців з інформаційних технологій:

1) Базові знання, якими повинен володіти кожен фахівець, незалежно від технології спеціалізації;

2) Знання технології спеціалізації;

3) Знання скриптної мови програмування;

4) Навички та вміння з розробки програмного забезпечення;

5) Знання іноземної мови;

6) Знання та навички, що включають основи бізнес-комунікацій, вміння працювати в команді та ефективно вирішувати проблеми.

Для успішної побудови кар'єри необхідне також опанування базою знань з дисциплін фундаментальної підготовки, таких як: математичний аналіз, диференційні рівняння, теорія ймовірностей, дискретна математика, математична логіка.

Для підвищення якості ІТ-освіти до міжнародних стандартів насамперед необхідно налагодити тісну співпрацю у межах науково-навчально-виробничих комплексів, організувати взаємодію фахівців ІТ-галузі з викладачами ВНЗ та студентами через залучення останніх до реалізації реальних проектів, модернізувати навчальні програми шляхом їх узгодження з провідними експертами в галузі інформаційних технологій.

Таким чином, професіоналізм повинен бути результатом цілеспрямованої навчальної діяльності, що передбачає формування особистості, яка має високий рівень конкурентоспроможності на ринку праці і здатна ефективно вирішувати соціальні, професійні й особистісні завдання. Завданням ВНЗ у підготовці фахівців є забезпечення професійних компетентностей і формування творчого потенціалу. Найбільш актуальним питанням, що потребує ревізії, залишається необхідність корегування змісту освіти. Чинником забезпечення освітніх вимог до професійної підготовки фахівців із системного аналізу є забезпечення інтеграційних зв'язків між фундаментальними математичними та спеціальними інформатичними дисциплінами.

Список використаної літератури

1. Шляхи розвитку української науки : інформаційно-аналітичний бюлетень [Текст] / відп.ред. Л. Чуприна ; упор. О. Натаров. – Київ : Національна бібліотека України імені В. І. Вернадського, 2015. - № 11 (121)

O. Diachenko

BY IMPROVING TRAINING COMPETITIVE SPECIALISTS IN SYSTEM ANALYSIS

In abstracts analyzed qualifying characteristics Bachelors of System Analysis, are in demand in the labor market professionals for the purpose of leveling the gaps in knowledge to improve their competitiveness.

Key words: experts in systems analysis, training content, competitiveness.

УДК 339.137:378.4(043)

Захарова О.В.

РЕЙТИНГОВИЙ ПІДХІД В ОЦІНЦІ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ СУЧАСНИХ УНІВЕРСИТЕТІВ

У тезах розглядаються особливості формування рівня конкурентоспроможності вищого навчального закладу в сучасних умовах. Особливу увагу приділено рейтинговому підходу к оцінці конкурентоспроможності. Проведено порівняльний аналіз найбільш відомих міжнародних рейтингів.

Ключові слова: конкурентоспроможність, детермінанти, рейтинг, рейтингова оцінка, університет.

Зростаюча глобалізація призводить до інтернаціоналізації всіх сфер суспільного життя, не винятком є сфера освіти та науки. Інноваційні зрушення в сфері науки та освіти, розповсюдження та розширення масштабів фундаментальних та прикладних досліджень, зростання потреби в проведенні та практичному впровадженні результатів таких досліджень зумовлює зростання ролі вищих навчальних закладів в формуванні інноваційного, інтелектуального потенціалу розвитку національних економічних систем світу. З урахуванням цього ключовими векторами державної політики більшості країн є формування та реалізація ефективної стратегії розвитку вищої освіти, спрямованої на створення висококонкурентних вищих навчальних закладів, що матимуть всі можливості інтеграції до глобального освітнього простору через надання висококонкурентних освітніх послуг, розробку дослідницьких проектів, обмін студентами, аспірантами, викладачами та науковцями.

Перед сучасними вузами в умовах загострення конкурентної боротьби як на національному ринку освітніх послуг, так і на міжнародному в умовах зростаючої відкритості та глобалізованості постає необхідність постійного моніторингу ринкового середовища на основі ключових детермінант, що формують рівень їх конкурентоспроможності та визначення позицій серед конкурентів.

Глобально конкурентоспроможний університет – це вищий навчальний заклад, що спроможний займати та утримувати стійкі позиції на визначених сегментах ринку освітніх послуг та продуктів інтелектуальної діяльності завдяки ефективній реалізації інтелектуального потенціалу, розвиненій інноваційній системі і достатньому обсягу фінансових ресурсів, що забезпечують високий рівень і якість навчання та наукових досліджень [1].

Як показав аналіз, існує багато підходів до оцінки рівня конкурентоспроможності університетів, зокрема методика експертних оцінок; метод опитування респондентів; методи порівняльного, статистичного й економіко-математичного аналізу; метод профілів; метод рейтингових оцінок тощо [2]. Одним з найбільш поширених інструментів оцінки є застосування рейтингового підходу. На думку науковців, рейтинг за своєю сутністю є відображенням сукупності думок та оцінок зацікавлених в освіті та науки сторін відносно відповідності освітніх ресурсів, процесів і результатів навчання вимогам сучасного світу [3].

Міністерство освіти і науки України
Національна академія педагогічних наук України
Інститут вищої освіти НАПН України
Маріупольський державний університет

Міжнародна науково-практична конференція

«Інтернаціоналізація як фактор конкурентоспроможності
сучасного університету»

25-26 травня 2017 року

Збірник матеріалів конференції

Україна – Маріуполь – МДУ

ББК 94.3
УДК 061.3(063)

Інтернаціоналізація як фактор конкурентоспроможності сучасного університету: збірник матеріалів Міжнародної науково-практичної конференції (25-26 травня 2017 року). – Маріуполь, 2017, 372 с.

Редакційна колегія:

Головний редактор : доктор політичних наук, професор, член-кореспондент Національної академії педагогічних наук України, Почесний Генеральний консул Республіки Кіпр у Маріуполі **К.В. Балабанов**

Заступник головного редактора: доктор економічних наук, професор **О.В. Булатова**

Члени редколегії: доктор філологічних наук, професор **С.В. Безчотнікова**; кандидат філологічних наук, доцент **В.О. Дворянкін**; кандидат педагогічних наук, доцент **Л.В. Задорожна-Княгницька**; кандидат педагогічних наук, доцент **Ю.М. Кажан**; кандидат педагогічних наук, професор **Ю.М. Косенко**; доктор історичних наук, професор **В.Ф. Лисак**; кандидат економічних наук, доцент **Х.С. Мітюшкіна**; кандидат філологічних наук, доцент **О.А. Новицька**; доктор філологічних наук, професор **О.Г. Павленко**; кандидат історичних наук, доцент **І.О. Петрова**; кандидат педагогічних наук, доцент **О.Б. Проценко**; доктор економічних наук, професор **Р.О. Толпежніков**; кандидат політичних наук, професор **М.В. Трофименко**; кандидат філологічних наук, професор **С.В. Шепітько**

**Рекомендовано до друку та поширення мережею Інтернет науковою радою
Маріупольського державного університету
(протокол №2 від 11.05.2017)**

Збірник містить тези учасників Міжнародної науково-практичної конференції, які висвітлюють питання щодо конкурентоспроможності сучасного університету в умовах глобалізації; інтернаціоналізації вищої освіти; академічної мобільності як чинника інтеграції України у міжнародний освітній простір; розвитку лідерського потенціалу університетів в умовах інтернаціоналізації; забезпечення якості вищої освіти.